Η λιτή και άμεση γραφή του Θ. Πιερίδη επέτρεψε, νομίζω, και στους ανθολόγους Κλ. Παράσχο και Ξ. Λευκοπαρίδη να περιλάβουν στο έργο τους το ποίημά του «Η πρώτη μέρα του φθινόπωρου».[11]

Στο δέκατο τεύχος δημοσιεύεται το διήγημα του Ν. Κατηφόρη «Στη ρομάντζα» (τεύχ. 10, Οκτώβριος, σ. 413-417), δύο εκτενή ποιήματα των Γ. Σίγκαιρος και Ν. Ντεμεντιέφ, και μια μικρή σάτιρα του Θ. Ποταμιώτη: «Οι μασητάδες» (σ. 418-423).

ΟΠΟΥ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΔΙΟΓΚΩΝΟΝΤΑΙ

Το άνοιγμα...

Το τεύχος του Σεπτεμβρίου 1934, *έκτακτη έκδοση*, αναφέρεται στο «Συνέδριο των Σοβιετικών συγγραφέων», και η «Εισήγηση του Μαξίμ Γκόρκυ» σ' αυτό περιλαμβάνεται στις σελ. 365-384 και ο 'τελικός λόγος' του στις σελ. 385-394. Ακολουθεί το άρθρο του Καρλ Ράντεκ «Η κρίση του καπιταλισμού και η παγκόσμια λογοτεχνία» και ο λόγος του Ζντάνωφ «Η σοβιετική λογοτεχνία είναι η πιο πλούσια λογοτεχνία, η πιο προοδευμένη στον κόσμο» (αντίστοιχα στις σ. 395-398 και 399-402 και 403).

Συνέδριο των Σοβιετικών Συγγραφέων

Ο καλεσμένος στο Συνέδριο Δ. Γληνός γράφει στο δέκατο τεύχος, που φαίνεται να κυκλοφορεί ταυτόχρονα με το έκτακτο, για τα «Τέσσερα σημεία από το Συνέδριο των Σοβιετικών Συγγραφέων». Αντιγράφω την τελευταία παράγραφο:

> [...] Γι' αυτό πρέπει το γρηγορότερο να μεταφραστούν οι σπουδαιότεροι λόγοι και προ πάντων του Μπουχάριν και να μελετηθούν τα πρακτικά του συνεδρίου, για να ωφεληθούν οι επαναστάτες και προλεταριακοί συγγραφείς και να φωτιστεί το συνειδητό προλεταριάτο του τόπου μας.
>
> Τεύχ. 10, σ. 428-429

Δεν ξέρομε γιατί άργησε να δημοσιευθεί το κείμενο του Μπουχάριν. Μπορούμε όμως εύλογα να υποθέσομε ότι αυτό δεν ήταν χωρίς σημασία, και η 'γραμμή' υποβάθμισής του φαίνεται ότι πέρασε και στην

11. Αμφότερα αναδημοσιεύονται στη γραμματολογία *Νεωτερικοί ποιητές του μεσοπολέμου*, 1979, σ. 46-49.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ